

עפ"ג 37300/11/22 - מחמד סלים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 37300-11-22 סלים נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 484442/2017

בפני כבוד השופט אלי אברבנאל
המערער מחמד סלים ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד ח'לאילה
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אפרת פילזר, פרקליטות
המשיבה מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) מיום 2.10.2022 בת"פ 48299-03-21.

1. המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. לפי האמור בכתב האישום, בבוקר יום 1.11.2017 נכנס המערער לרכב שחנה במגרש חניה דרך החלון האחורי-ימני. המערער הכניס ידו לפנים הרכב ופתח את הדלת הקדמית ימנית על ידי משיכת ידית הפתיחה הפנימית. בהמשך, גנב המערער מהרכב מכשיר אייפון 8 חדש שהיה בקופסה ואשר שייך למתלונן, בעל הרכב.

2. בעת הצגת הסדר הטיעון בבית משפט קמא טענה ב"כ המדינה לאמור:

"הגענו להסדר לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשע. אין הסכמה לעונש. המאשימה תעתור לחודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית, והסניגור חופשי בטיעונו. לצד זאת קיימים רכיבי ענישה מוסכמים והם: 1,000 ₪ פיצוי לבעל הרכב" (עמ' 5 לפרוטוקול מיום 1.8.2022).

3. במסגרת הטיעונים לעונש טענה ב"כ המדינה כדלקמן:

"הגבלנו עצמנו לחודש עבודות שירות והפיצוי מוסכם בסך 1,000 ₪... המתחם נע בין 4 ל-8 חודשים, נבקש לגזור עליו חודש של עבודות שירות ופיצוי של 1,000 ₪ וכן מאסר מותנה" (עמ' 8 לפרוטוקול מיום 2.10.2022).

4. ב"כ המערער טען בדיון האמור לעונש צופה פני עתיד, והמערער מסר לבית משפט קמא כי הוא אינו מסוגל לעבוד מחמת מצבו הבריאותי.

5. בגזר הדין קבע בית המשפט קמא שמתחם העונש ההולם נע בין חודש ועד 8 חודשי מאסר בפועל, וכי נוכח עתירת המדינה יגזר עונשו של המערער בתחתית המתחם. בית משפט קמא ציין בהקשר זה כי זקף לזכות הנאשם את הודאתו, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום ואת מצבו הבריאותי. לחובת

המערער זקף בית המשפט קמא את עברו הפלילי.

6. לפיכך, גזר בית המשפט קמא את דינו של המערער לעונש של חודש ויום מאסר בפועל; מאסר מותנה; ופיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. בית משפט קמא הבהיר שראה לחרוג מהסדר הטיעון בסוגיית הפיצוי למתלונן, לאחר שהמתלונן העיד בפניו בשלב הטיעונים לעונש, ובית המשפט התרשם ש"אין בפיצוי עליו הוסכם כי להביא לפיצוי סביר של המתלונן שטרם והגיע לשני הדיונים האחרונים" (עמ' 3 לגזר הדין).

7. על גזר דין זה הוגש הערעור הנוכחי, שהתמקד בעונש המאסר בפועל בלבד. לא הוגש ערעור על גובה הפיצוי חרף החריגה מהסדר הטיעון בהיבט זה.

8. בהודעת הערעור טען ב"כ המערער כי בית המשפט קמא טעה בעת שחרג מההסדר וגזר על המערער עונש של חודש מאסר בפועל ולא הפנה את המערער לבדיקת הממונה על עבודות שירות. עוד טען ב"כ המערער כי העונש מחמיר יתר על המידה בהינתן חלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום ובהינתן הודאתו של המערער ונסיבותיו האישיות.

9. במהלך הדיון שהתקיים בפניו, לאחר שמיעת טיעוני ב"כ המדינה, לא עמד עוד ב"כ המערער על הטענה לפיה בית המשפט קמא חרג מהסדר הטיעון בנוגע לרכיב המאסר בפועל. זאת, נוכח הדרך בה הוצג הסדר הטיעון על ידי ב"כ המדינה בבית משפט קמא ("המאשימה תעתור לחודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות") ונוכח העובדה שהמערער עצמו הבהיר בבית המשפט קמא שאינו כשיר לעבוד ואף לא ביקש להפנותו לממונה על עבודות שירות (עמ' 2 לפרוטוקול). שבנו אף אנו וביקשנו את עמדת המערער לעניין הפנייתו עתה לממונה על עבודות שירות, אך ב"כ המערער השיב שהמערער אינו מעוניין בכך נוכח מצבו הרפואי (עמ' 3 לפרוטוקול).

10. ב"כ המערער טען כי בנסיבות המקרה יש להסתפק בענישה הצופה פני עתיד בלבד. לדבריו, השיהוי הניכר, הנסיבות האישיות והמדיניות הפסיקתית צריכים להוביל לענישה כאמור.

11. מנגד, ב"כ המדינה ביקשה לדחות את הערעור. ב"כ המדינה לא חלקה על השיהוי המשמעותי שאירע בהגשת כתב האישום, אך ציינה ששיהוי זה מצא ביטוי בענישה המקלה, כמוסכם בהסדר הטיעון. עוד הצביעה ב"כ המדינה על עברו הפלילי של המערער, הכולל גם מאסר בפועל.

12. ב"כ המתלונן ביקש אף הוא לשטוח טענותיו, והצביע על הנזקים שלדבריו נגרמו למתלונן.

13. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, החלטנו לדחות את הערעור.

14. פסיקת בית המשפט העליון קובעת כי לא על דרך השגרה תתערב ערכאת הערעור בגזירת הדין על ידי הערכאה קמא. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 10184/16 חטיב נ' מדינת ישראל (7.2.2018):

"נזכיר את ההלכה המושרשת לפיה ערכאת הערעור לא תתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים שבהם עסקינן בסטייה קיצונית ממדיניות הענישה במקרים דומים, או כאשר מדובר בטעות מהותית שנפלה בגזר הדין...

הכלל האמור יפה ביתר שאת, מקום בו העונש שנגזר מצוי בתוך טווח ענישה, עליו הוסכם בין הצדדים בהסדר הטיעון... 'במקרה כזה נדרשות נסיבות מיוחדות וחריגות ביותר על מנת שערכאת הערעור תתערב בעונש'" (שם,

בפסקה 17 לפסק-הדין).

15. המקרה הנוכחי אינו נמנה על המקרים החריגים המקימים עילה להתערבותה של ערכאת הערעור בגזר דינו של בית המשפט קמא. העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער. ראו למשל רע"פ 4338/15 **כהן נ' מדינת ישראל** (23.6.2015); עפ"ג (מחוזי חיפה) 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.2014). אין זאת אלא שבעונש מקל זה שוקללו השיהוי הניכר שאכן היה בהגשת כתב האישום, כמו גם נסיבותיו האישיות והודאתו של המערער, כשמנגד שוקל לחובתו עברו הפלילי.

16. עם זאת, בעניין אחד ראינו לקבל את הערעור, בהסכמת המדינה, ולקבוע שמתקופת מאסרו של המערער ינוכו ימי מעצרו (בין התאריכים 27.11.2017-30.11.2017).

אשר על כן, בכפוף להוראה דלעיל בעניין ניכוי ימי המעצר, הערעור נדחה. המערער יתייצב לריצוי עונשו בכלא מעשיהו ברמלה ביום 1.2.2023 בשעה 12:00 כשהוא מצויד בתעודת זהות ובהעתק גזר הדין. באפשרות המערער וב"כ לתאם מיון מוקדם.

ניתן היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט